

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

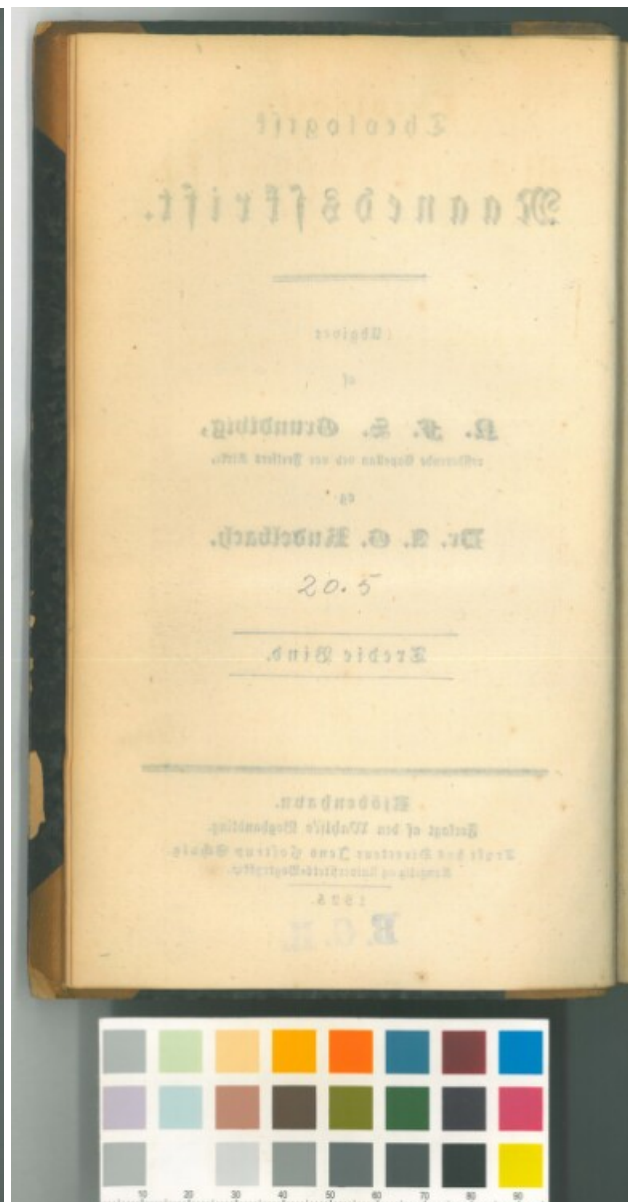
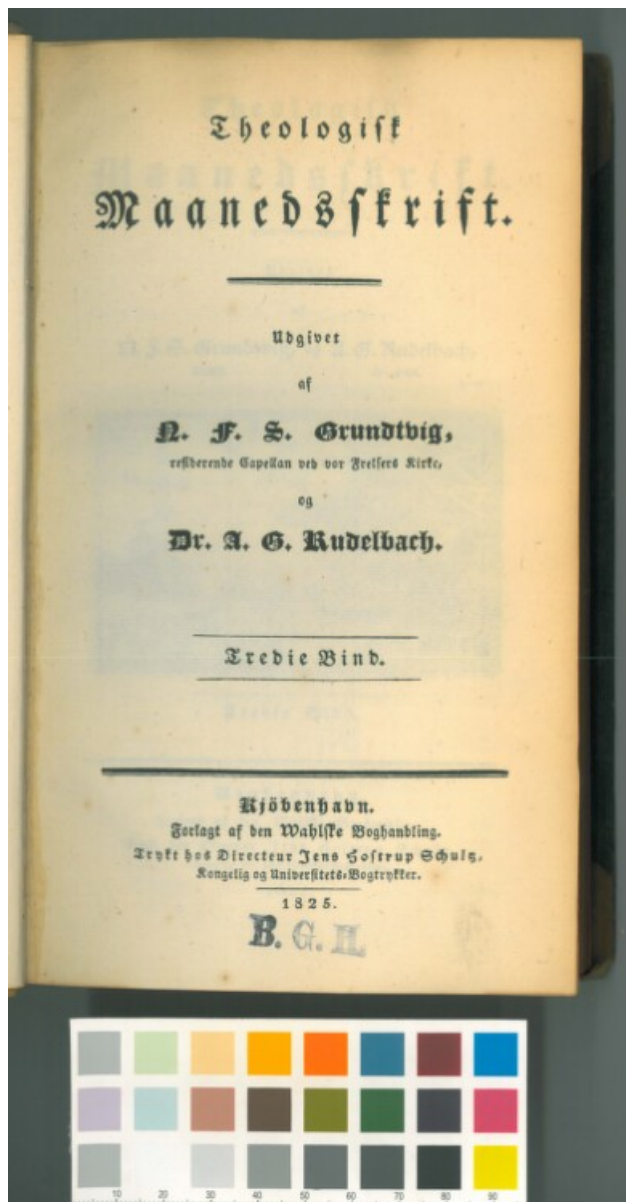
Titel: Høimesse-Psalmer til Kirkeaarets Helligdage af B. S. Ingemann

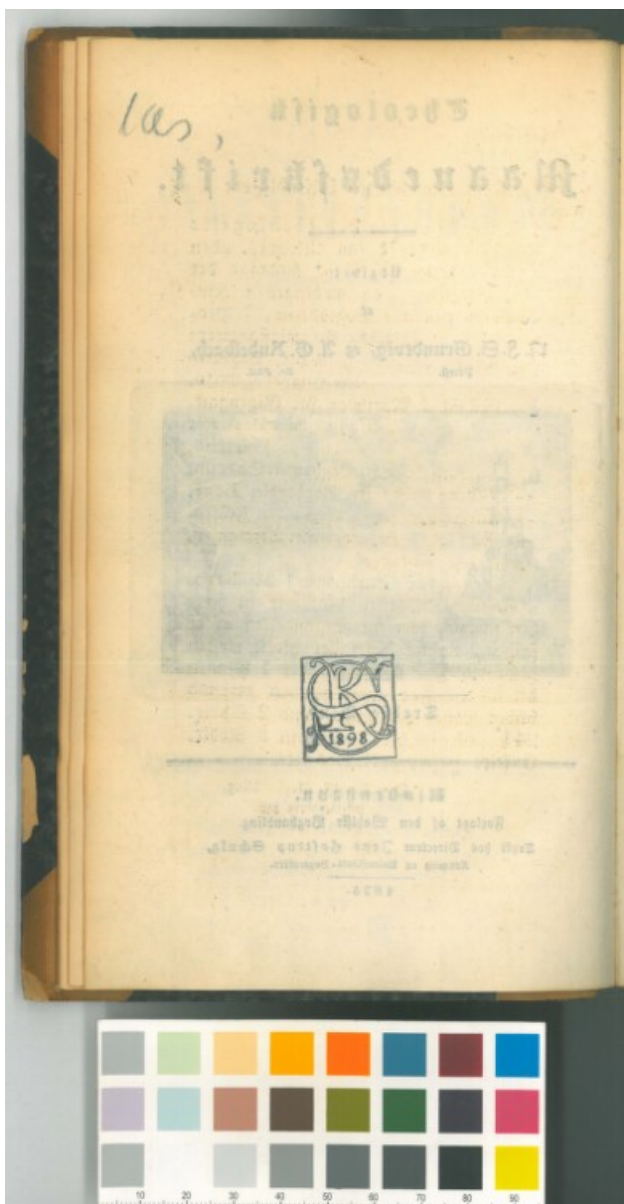
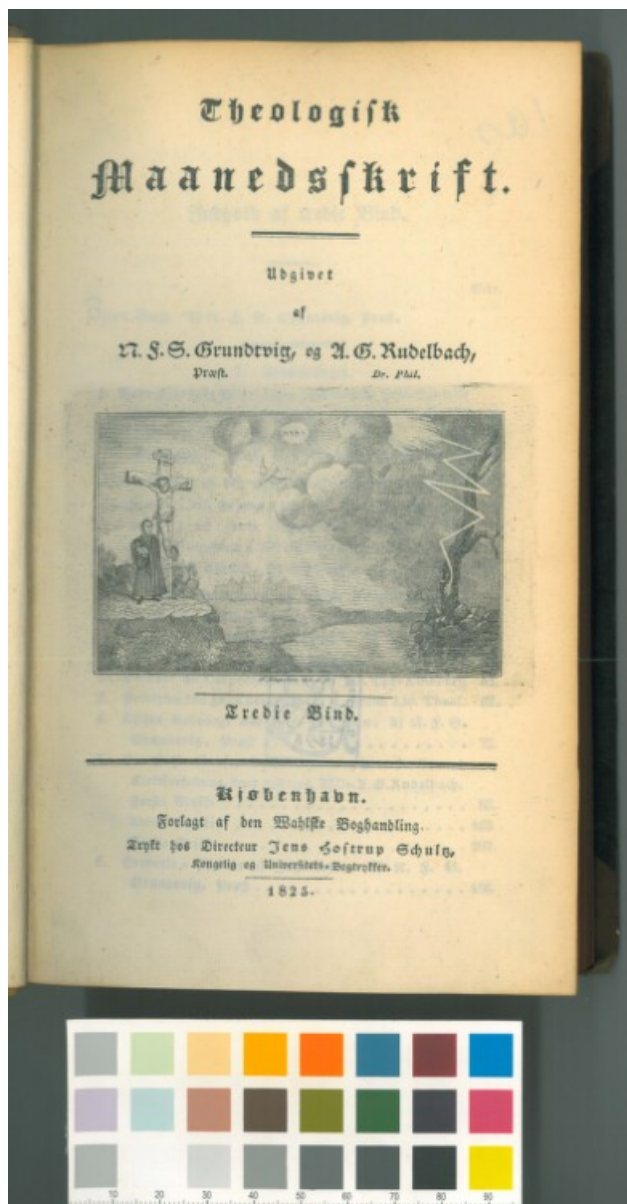
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Høimesse-Psalmer til Kirkeaarets Helligdage af B. S. Ingemann", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University.
Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1825_422_3-txt-shoot-idm96/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indhold af tredje Bind.

Side.

Dions Sang, Af N. F. S. Grundtvig, Præst.

I. Afhandlinger.

1. Menneskets dybe Trang til en guddommelig Hjælpsgjærelse for Synden. Af S. Agerbek, Kapellan i Himmelse 1.
2. Udkast til bibelsk Fremstilling af Bibelen's Lære om Fortønelingen. Af S. G. Dechmann, Consistorialraad 223.

II. Revision af den ældre danske theologiske Litteratur. Oversigt over den Slæbne, som det Hebraiske Sprogstudium og det gamle Testaments Fortolkning har haft i Danmark i Aarene 1790-1820. Af Jac. Chr. Lindberg, Adjunct. Fjerde Stykke . . . . . 119.

III. Recensioner og kritiske Anmeldelser.

1. Dr. J. B. Firscher über das Verhältniß des Evangeliums zur theologischen Scholastik. Af Dr. A. G. Kudelbach . . . . . 23.
2. Paldner de Carpocratiana. Af Jac. Chr. Lindberg 57.
3. Predigten von Fr. Theremin. Af J. Holm, Lic. Theol. 67.
4. Egges Redvaerge med Prof. Horneman. Af N. F. S. Grundtvig, Præst . . . . . 75.
5. Dr. S. N. Clausen Catholicismens og Protestantismens Kirkeforfatning, Lære og Ritus. Af Dr. A. G. Kudelbach. Første Stykke . . . . . 83.
Andet Stykke . . . . . 163.
Tredie Stykke . . . . . 287.
6. Heimese. Psalmer af Jngemann. Af N. F. S. Grundtvig, Præst . . . . . 156.

Side.

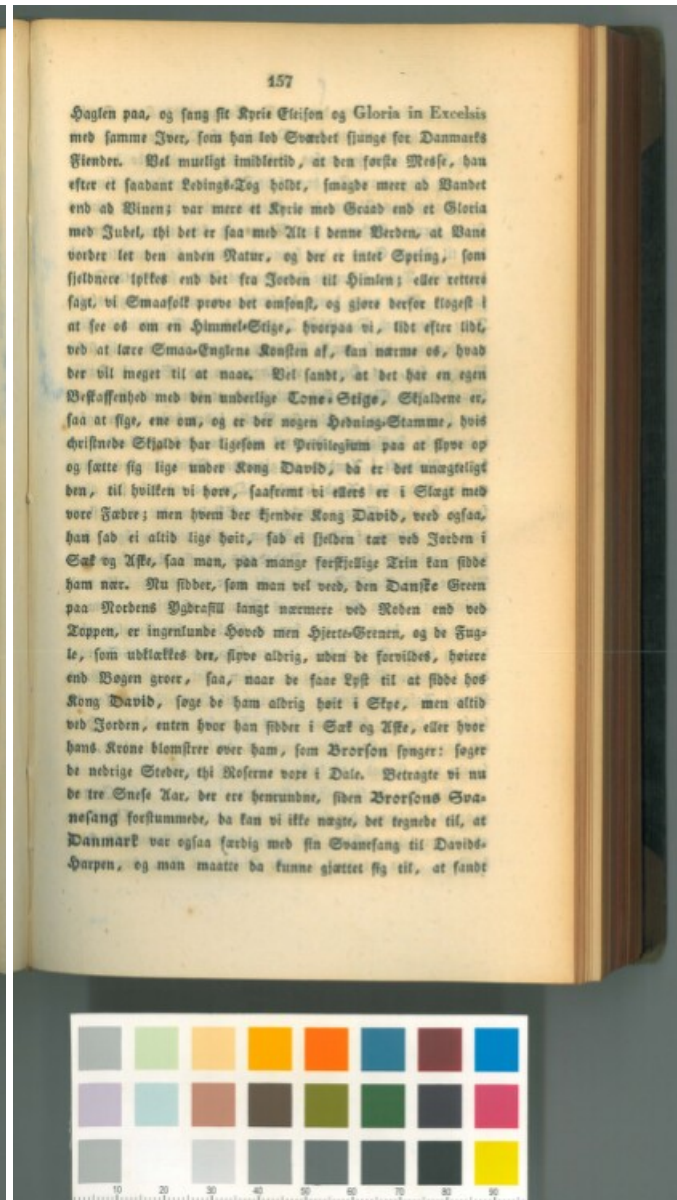
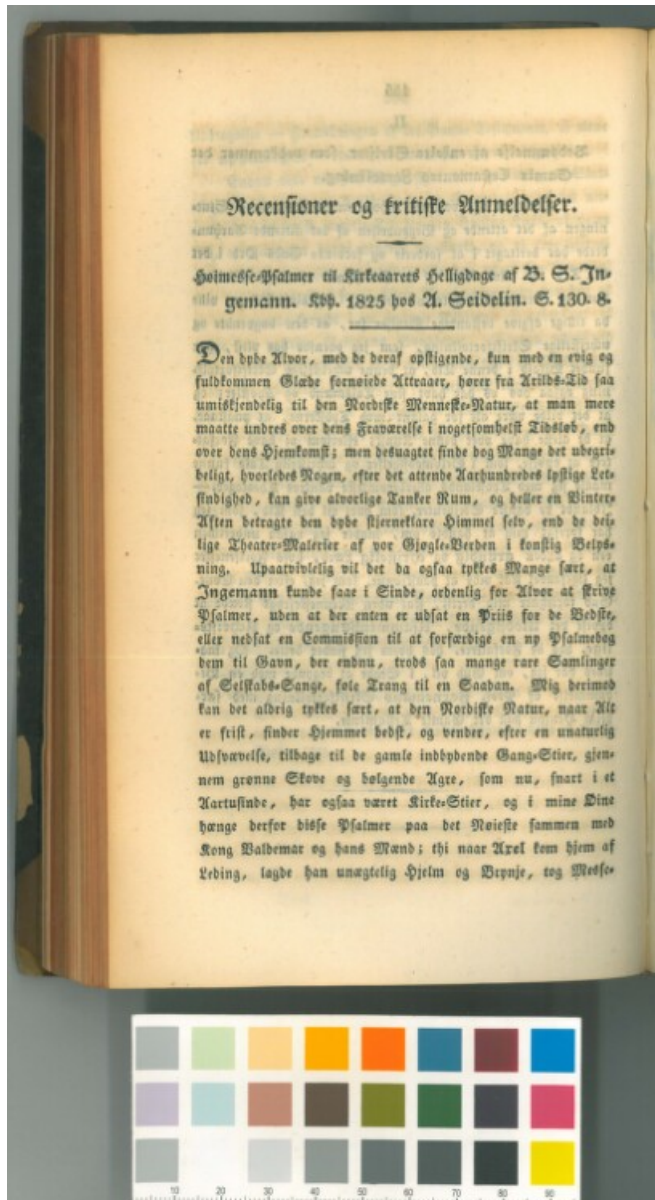
7. S. Steffens om den falske Theologie. Af N. F. S. Grundtvig, Præst . . . . . 198.
8. Den Augsburgske Aegtskjendelse med sammes Apologie, oversat af Dr. A. G. Kudelbach. Af J. C. Lindberg 203.
9. a. Das Christentum die höchste Vernunft von Fr. Höfler. b. C. v. Orrell über den Kampf des Rationalismus mit dem Supernaturalismus. Af Dr. A. G. Kudelbach 208.
10. Antignosticus. Geist des Tertullianus von A. Neander. Af N. F. S. Grundtvig, Præst . . . . . 248.
11. Fischenmayers Religionsphilosophie. Af Dr. A. G. Kudelbach. Første Stykke . . . . . 279.

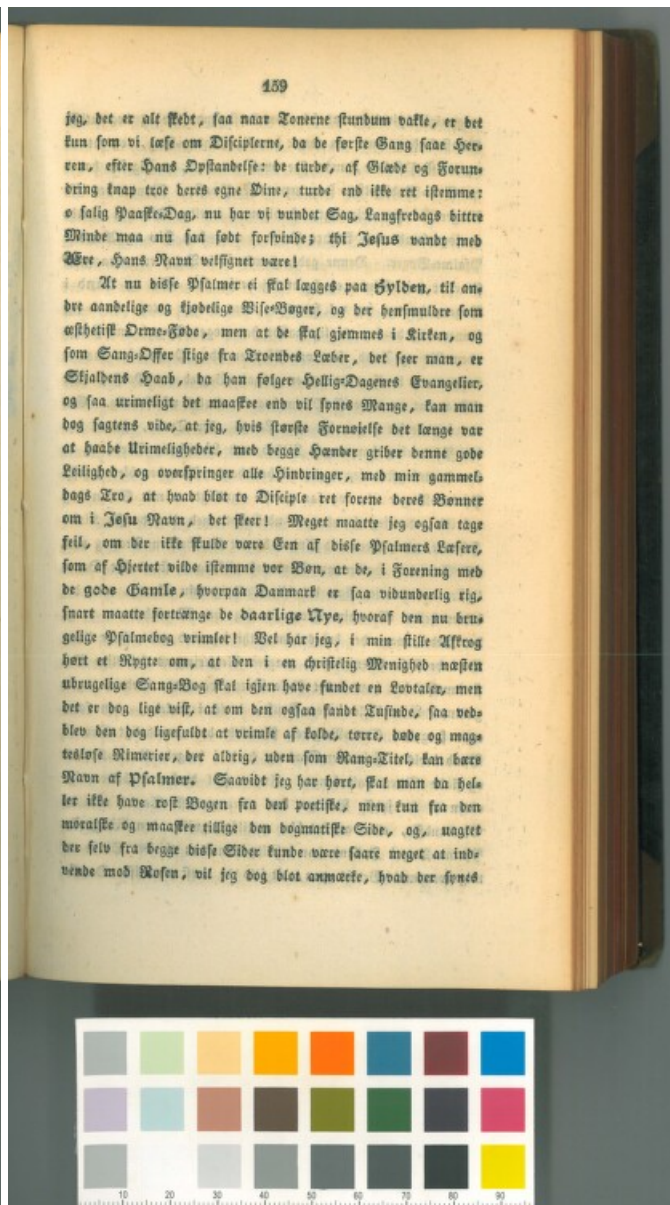
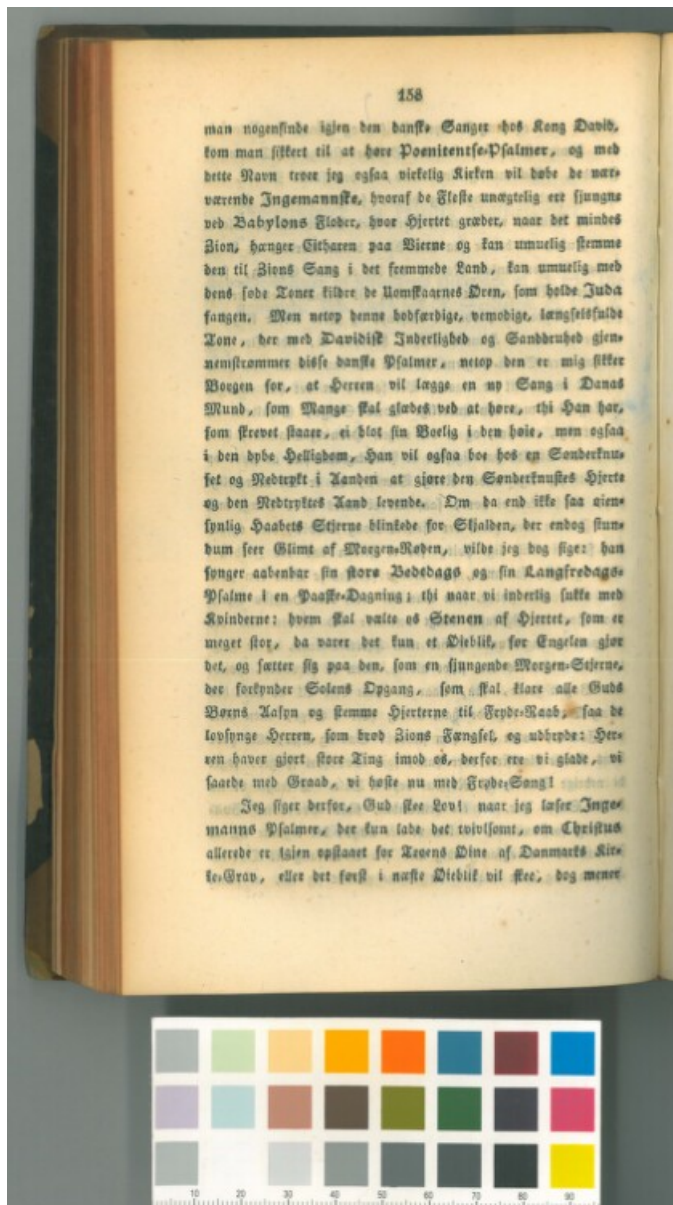
IV. Fermenta cognitionis Christiane.

1. Kirke-Kronike, redigeret af Dr. A. G. Kudelbach. Første Stykke . . . . . 315.

mig uigenbrevligt, at selv den bedste moralske og dogmatiske Kinstek kan være en meget haarlig Psalme-Bog, og at en upoetisk Psalme, man siges hvad man vil, er ligesaa haard en Selv-Meddelelse, som upoetisk Poesie, skjøndt det ikke klinger slet saa urimeligt, fordi man i ældre Tider ei plejede at sige hvad man kaldte Poesie, men kun Liv og Tand i Psalme-Bøger. Denne gode, gamle TalsVang er ogsaa ganske efter mit Sind, og fandt jeg derfor kun Liv og Tand i Bogen, da var jeg vel fornøjet, men det er netop, hvad jeg savner, og da jeg nu ligesaa lidt har noget Begreb om Poesie uden Liv og Tand, som om Psalmer uden Poesie, saa maatte man enten bevise, at det er et galt Begreb om Poesie, eller tilstaae, at en upoetisk Psalmebog er aldeles uforfølsk. Enten jeg derfor tager det paa Langs eller Tværs, finder jeg, vor Psalmebog har megen Lighed med Lüttichaus Vers, og er den daarligste, jeg ved, vi har haft, siden det blev danske Psalme-Bøger til, og saa ganske ugnydelig er mit Stjæn dog vel ikke, da jeg hverken er ubekendt med den danske Kirkes Historie, eller meer end Andre blotter for Christen Leo og poietisk Sænde. Holder nu Danmark virkelig mest ad det Danske ligste, da maa jeg sige, det bliver altid min Smag, men det bliver heller ikke min Leo, for jeg ser Menighedens vrage det Bedre, naar det lydes dem; thi jeg ved godt, hvor lidet Deri de fleste Menigheder, uagtet Regeringens sædvanlige Besstemmelse, har hørt i det sidste Bytte, da man istedenfor god gammel Vin dæls i Leer-Kæufe, dæls i Kulede, men først, ægte forgyldte Sølv-Bægere, skænkte dem maadeligt Sønds Vand dæls i Krimmers-Glas og dæls i bregede Under-Kopper og skade Sten-Tallerkener. Ingen skal derfor indbilde mig, enten at de jobste Bønder har mere poietisk Sænde end de Sjællandske, eller at det blot er tilfældigvis, den Kingo'ske Psalme-Bog i Island har beholdt Markens; thi det Elste er mig tværtimod Beviist paa, at selv de mest upoetiske Danske

kan stille Vin fra Vand, saa at havde Søllandsfæren blot haft Tiende-Parten af det Mød, hvormed Isden trodsre paa den Frihed, Dveigheden skænker, kunde den ny Psalme-Bog vist ikke kommet til at prale af Sæteren paa Berne. Biskop Valle var i denne Henseende ingentunde uskyldig, thi hvor gjerne jeg end lader Mængden af poietisk Sænde tale til hans Undskyldning, kunde dog uskyldig den Kingo'ske Psalmebog, der dog vel maatte kunne epdygge Bønder, da den epdyggede ham selv, høvt saa kraftig en Talsmand i hans Hjerter, at han ikke havde drøvet paa dens Afkæffelse; men det gjorde han, og arbejdede derod, skjøndt uvitende, Kirken Modstandere lige i Hændene; thi naar de ældre Bønder har mistet deres gamle, hjerterigende Psalmer, og Børnene deres Lætechlasmus, da har Almuen mistet sin levende Forbindelse med den christelige Kirke, som man da kun forjæves med Bibelen og Lærebog og med al Verdens Bog-Staver kan tænke at fornye.

Man seer, jeg taler nu rent ud om alt Kirkeligt, og det gjør jeg, fordi jeg seer, nu er Timen kommet, nu skal det enten briste eller bære, nu skal Danmark vælge, som i Psalme-Bogen mellem Vin og Vand, saaledes i det Høje mellem en sand christelig og en falsk tyetisk Opfyndning. Jeg maatte have skaalet min Præst-Tunge, dersom jeg i en saadan Time ei brugte den, det bedste jeg har lært, og Følgerne lægger jeg trofast i Hans Haand, som har lægget Kirken, og vil hverken deide Spurv eller Svale, hverken mig eller Ingemann, fra sit Alter, saa, er vor Stemme end for højt til en ordentlig Hoi-Messe, skal den, med Guds Hjelp, dog skade en taalelig Aften-Sang, og Hoi-Messen kan Kingo og Drorsøn i det Mindste besørge saa godt, at det i al den ganske Christenhed ei gjøres bedre. Bedre kunde det vist nok blevet gjort, hvis Danmarks Svælspear ei saa uforfølsk havde glemt, hvad saadan en Skjald spilder den Kirke, der saa moderligt epam-

